

981229-2

Zdeněk Bonaventura Bouše vyslovil před dvaceti lety cosi takřka prorockého: „dnes možná stojíme před zánikem institucionalizovaného a zideologizovaného křesťanského náboženství“. Co před dvěma desetiletími znělo varovně, zní dnes jako předzvěst soudu. Po listopadu došlo na krátkou dobu k tomu, že mnoho lidí naší sekularizované společnosti zase bylo nakloněno se zájmem a pozorností naslouchat hlasu křesťanů. Žádné „radostné zvěsti“ se však nedočkali, nýbrž dostalo se jim jen „suchých kostí“ starých dogmatických formulí, okořeněných zbožnými frázemi a čerstvě – bohužel – příliš zpochybněných zjevnými doklady křesťanské žádostivosti po majetku, pozicích a počtách.

Mezitím, jak se mi zdá, roste pocit, že se něco musí stát, a ten už možná začíná převažovat nad skepsí, že lepší to už nebude, že lepší to není ani jinde ve světě, a snad i nad cynismem, který se u nás rozšířil v sedmdesátých a osmdesátých letech a dnes nejen přetrvává, ale je posilován i ze zemí, jež jsme pro změnu, ale zase znovu chtěli napodobovat. Lidé opět začínají pomalu očekávat nějaké nové slovo, nový výhled, novou naději, která by nemusela soutěžit v soutěži s jinými, ale mohla by být všem společná. Platí to zvláště o mladých lidech, ale nejenom o nich (a to má ovšem také svá nebezpečí, chopí-li se slova nepravý). Mám za to, že nemůže být sporu o skutečnosti, že křesťané ani *jejich* církve na toto očekávání nedovedou dnes odpovídat. Tak jako křesťané (i se svými církvemi) převážně selhali v době industrializace a budování měšťanské (kapitalistické) společnosti, nedovedou se ani dnes náležitě probrat po rozpadu velkého, ale falešného či spíše od počátku zfalšovaného pokusu o nadějnější uspořádání světa (nikoli nepřipadně hovořili někteří o „křesťanské herezi“). Tak, jako kdysi prorok pranýřoval mluvení o „pokoji“ tam, kde „není žádného pokoje“, bylo by dnes možno pranýřovat křesťanské mluvení o „evangeliu“ tam, kde v pobožných slovech křesťanů není žádné doopravdy radostné zprávy, které by tak lidé bez předchozí indoktrinace také mohli rozumět.

(Praha, 981229-2.)